నానీ

టి. శేషతల్పశాయి (14 సం)

బహుమతి పొందిన కథ [illegible]

'నాన్నగారూ! నాన్నగారూ! అయ్యవారు నాల్గురోజుల నించి రావటంలేదు. జీతమియ్యకండి' అన్నాడు నానీ అయ్యవారి మీద అక్కసు వెళ్ళబోస్తూ. గది గడపలో నుంచున్న విజయ, వరండాలో నుంచున్న రామారావుగారు ఒక్కసారి ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు. అయ్యవారు తన కొడుకు దుడుకుతనానికి ఏమనుకుంటాడోనని మెల్లిగా వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు రామారావుగారు. ఇంతలోనే.—

'ఒరేయ్! నానీ!' అంటూ విజయ కేక వేసింది బహుశః తమ్ముణ్ణి శిక్షించటానికి కాబోలు.

ఐదేళ్ళు నిండీనిండని నానీ తాను న్నమాట తప్పని తెలియక ాబోలు మాట్లాడకుండా గది గడ లోనుండి వరండాలోకి వస్తున్న క్కయ్యదగ్గరకు చేరాడు. తత్క్షణంగా బాగాఎరుపు కలసిన పసుపు ంగుతో నిగనిగలాడే అతని క్కిళ్లు కుంకుమలా మారిపోయాయి. విజయకు పాఠాలు చెప్పిన అయ్యవారే ఆమె తమ్ముడికి కూడా అయ్యవారవటంవల్ల విజయకు అయ్యవారంటే చాలా గౌరవం. ఇంకా పదిరోజుల కివ్వవలసిన జీతం అప్పుడే అయ్యవారి కిచ్చేసింది విజయ, తన తమ్ముడి తరఫున క్షమాపణ వేడుతూ.

'ఏదో చిన్నపిల్లవాడు; అంటే ఫర్వాలేదులే తల్లీ!' అన్నాడు ఆ ముసలి అయ్యవారు.

'ఇవాల్టికి పాఠం వద్దండి.'

'సరేలే తల్లీ! కుర్రవాడ్ని ఏమీ అనకండి' అంటూ అయ్యవారు వెళ్ళిపోయాడు.

విజయ తన గదిలోకివచ్చి చూచేటప్పటికి నానీ తన ప్రక్కమీద పడుకుని ఉన్నాడు. నానీ చెక్కిళ్లు చూసేసరికి ఆమెకు ఒక్కసారి కళ్లు జిగేలుమన్నాయి. తన చేతి ఐదువ్రేళ్ళు నానీచెంపమీద స్పష్టంగా కన్పిస్తున్నాయి. ఎంతో దీనంగా తమ్ముడ్ని 'నానీ! నానీ! నీకు పేరిస్ బిళ్ళలు పెడ్తాగా, లే' అని బ్రతిమిలాడింది. దగ్గరకు తీసికొని ఎఱ్ఱగా కందిన చెంపని ముద్దుడుకొంది.

తమ్ముడు తన దెబ్బకి ఎంత తల్లడిల్లిపోయాడోనని విచారించింది. అక్కడే చాలాసేపు కూర్చున్నది ఏమీతోచక.

'అమ్మాయి, ఓవల్టీను త్రాగటానికి రా' అంటూ తల్లి జానికమ్మగారు గదిలోకి వచ్చింది. విజయ విచారంగా కూర్చొని ఉండటం చూచి 'ఏమిటమ్మా అట్లా ఉన్నావు' అంటూ కూతురు దగ్గరకు వచ్చి తల నిమురుతూ అడిగింది.

'అబ్బ! నానీని పెద్ద దెబ్బ వేశానే అమ్మా,' అయ్యవారితో దుడుకుగా [illegible]డితే' అంటూండగానే ఆ[illegible]నుకొలకుల్లో నీళ్లు నిలిచాయి.

'ఎందుకమ్మా ఏడుస్తావు? అల్లరి చేస్తే ఒక దెబ్బ వెయ్యాల్సిందే. దొరకొడుకైనా తొడపాశం పెట్టందే చదువురాదన్నారు. ఏం ఫర్వాలేదు దెబ్బతగిలితే...రా, నువ్వు, రా...'

'అమ్మా మరి నానీకో'

'నిద్రలేచి త్రాగుతాడులే.'

'నానీ! ఓవల్టీను త్రాగుదువులే, నాన్నా' అని మళ్ళీ ఒకసారి లేపటానికి ప్రయత్నించింది.

'నిజంగా నిద్రయితేగా అలక

"అక్కా! అక్కా! ఎందుకే పడుకున్నావు?"

పాన్పుమీద ఉన్నాడులే, నీవురా' అంటూ తల్లి కూతుర్ని తీసికొని వెళ్ళింది.

విజయ ఓవల్టీను త్రాగి ఫ్లాస్కులో పోసుకొని మళ్ళీ గది లోకి వచ్చి కూర్చొంది, తమ్ముడు లేవంగానే ఇవ్వొచ్చు గదా అని. ఏడుగంటలయినా నానీ ఇంకా లేవ లేదు. అలకపాన్పు వదలి గాఢ నిద్రలో ఉన్నాడిప్పుడు. తనూ తమ్ముడూ భోంచేసేవేళ అవటం వల్ల తమ్ముడిదగ్గరకు వచ్చి చూచింది. వళ్లు వేడిగా ఉంది. 'ఇంకేముంది నానీకి జ్వరం వచ్చింది' అని తల్లిదగ్గరకు పోయి చెప్పింది. తల్లి కూడా వచ్చి చూచింది.

'ఏడ్చిన భారంతో వచ్చిందిలే అమ్మా ఏమీ లేదూ' అంది.

'కాదమ్మా, నానీకి దిష్టితగిలిం దేమో, దిష్టి తియ్యి'మంటూ వంట గదిలోకి పోయి మెరపకాయలు, ఉప్పు తెచ్చింది. కూతురి మన స్తత్వానికి తల్లి నవ్వుకుని

'పిచ్చిపిల్లా, ఎందుకమ్మా! అంత గాభరా? జ్వరం పోకేం చేస్తుంది' అంటూ కొడుక్కీ, కూతురుకి దిష్టి తీసేసింది. దర్వాన్ చేత బత్తాయిలు తెప్పించి రసం తీసింది. కాని ఆ పి లీస్తేగా నిద్ర! ఇంతలో ర రావుగారు వచ్చారు.

'ఎవరికమ్మా రసం తీస్తున్నావ్' అన్నాడు.

'నానీకి జ్వరం వచ్చిందండి రసం త్రాగమంటే త్రాగటం లేద నాన్నగారూ! మీరు కొద్ది త్రాగించండి' అంది.

కొడుక్కి మెల్లిగా చెప్పి పూటకి త్రాగించాడు రసం, ఎ గయితేనేం.

అప్పటికి అందరూ నిద్రపో న్నారు. విజయకు నిద్రపట్టి కాదు. నానీ ఆరోజు ఓవల్టీ త్రాగలేదు. అన్నం తిన్నా

నానీ

కాచు పైగా జ్వరంకూడా వచ్చింది. ఇదంతా తన మూలానే జరిగింది. తనకి తొమ్మిదేళ్లు వచ్చేవరకు అక్కా అని పిలిచేందుకు ఎవ్వరూ లేరు. 'తనని అక్కా అని ఎవ్వరూ పిలవటంలేదని మారం పెడ్తుంటే వాళ్ళమ్మ ఇంట్లో పనివాళ్ళందరితో మా అమ్మాయిని అక్కా అని పిలవమని చెప్పిందట. అందుకనే నిజంగా తనకొక తమ్ముడు తయారయినాక ఎంతో ప్రాణంగా చూచుకుంటూవచ్చింది. నానీని బహుశః ఇంతగా ఎప్పుడూ శిక్షించలేదేమో కూడా. ఏవేవో పిచ్చిగా ఆలోచించుకుంటూ ఇవ్వాళ ఎందుకు ఇలా చేశానా అని ఎంతగానో నొచ్చుకుని అల్లాగే నిద్రపోయింది.

జ్వరం రెండవరోజూ తగ్గలేదు. డాక్టరుచూచి ఏదో మందిచ్చాడు. మరి రెండురోజులుకూడా జ్వరం తగ్గలేదు. ఈ రెండుమూడు రోజులు నిద్రకూడా లేకుండా తమ్ముడి ప్రక్కనే కూర్చుండేది. నాల్గవరోజు సాయంత్రం జ్వరం తగ్గింది. ఐదవరోజు పథ్యం పెట్టారు. నానీ కొద్దిగా తిరుగుతున్నాడు కూడా. నానీ తిరుగుతున్నాడన్న సంతోషం నిజానికి లేకపోయింది. ఎందుకో తనని చూడంగానే ప్రక్కకి వెళ్ళిపోతాడు. తనతో మాట్లాడడు. ఆరోజు సాయంత్రం నిద్దురపోయేవరకు తనతో మాట్లాడ

—చోడవరపు పాప (5), కాకి[illegible]

బుట్ట బొమ్మలు — [illegible]. రామకృష్ణ, మయూరం.

దసరా ప్రశస్తి

తాడిమేటి సుగుణకుమారి (తణుకు)

హిందువుల పండుగలలో దసరా ఒకటి. దీనిని వారు సమిష్టిగాను వ్యక్తిగతముగానుకూడ జరుపుకొందురు. ఆదిశక్తియైనదుర్గ మహిషాసురుని "విజయదశమి"నాడు వధియించి లోకశాంతిని గూర్చెను గాన ఈ పండుగను "విజయదశమి" లేక "దసరా" అందురు. రాక్షసునిబాధలనుండి విముక్తి గలుగుటచే ప్రజలు దేశమంతట ఎంతో ఉత్సాహముతో ఈ పండుగను జరుపుదురు. ముఖ్యముగా మైసూరు సంస్థానములో సమస్తజనులును సమిష్టిగాను, ఎంతో పెద్దఎత్తున ఆడంబరముగా జరుపుదురు. సంస్థానాధీశులు రాజలాంఛనముతో కన్నుల పండుగ అలంకరింపబడిన కరిరాజుల నధి...ంచి మేళతాళములతో ఊరేగుదురు. అనంతరము పెక్కు వేడుకలు జరుపుదురు.

మావూరిలో ఈఉత్సవము పెక్కుచోట్ల పలురకములుగా జరుగును. ఏటా మావూరిలో మూడువినుగులు ఊరేగింతురు. కోర్టువారు ఒకవినుగను, తాలూకావారు ఒకఏనుగను, పోలీసువారు ఒకవినుగను అలంకరించెదరు. ఈ ఉత్సవమును తొమ్మిది రోజులు ముందుగ ప్రారంభించి "విజయదశమి"నాడు ముగింతురు. ఆఖరిరోజున ఆ ఏనుగ ఊరేగింపు జరుపుదురు. తొలిరోజున ఆదిశక్తికి పూజచేసి కత్తికి నిమ్మకాయ గ్రుచ్చి "భేతాళుని" ఊరేగింతురు. ఆఖరిరోజున పల్చని వెదురుతో మామూలు ఏనుగంతఎత్తున ఒక వెదురువినుగను మేదరవానిచే తయారుచేయింతురు. దానికి తెల్లని కాగితములు అంటింతురు. రంగురంగుల కాగితములతో ముస్తాబు చేయుదురు. దీనితోకనుమట్టుకు ప్రత్యేకశ్రద్ధతో చేయుదురు. గుడ్డతో మొదట లావుగాను రానురానూ సన్నముగాను ఉండునట్లు ఒకసంచిని కుట్టెదరు. దీనినిండా రంపపుపొట్టు కూరి నిజమైన యేనుగుతోకవలె గుండ్రముగా తయారుచేయుదురు. తోకచివర నల్లని మెత్తనికుచ్చు నొకదానిని తగిలించెదరు. ఊరేగునపుడు ఈ తోక ఇటునటు ఊగుచు కరిరాజు వయ్యారమును స్మృతికి దెచ్చుచు చూచుటకు ఎంతో వినోదముగా నుండును. ఏనుగుముఖముపై పెద్ద విష్ణునామమునుదిద్ది నల్లని చిన్నికన్నులను అమర్చుదురు. కొబ్బరికాయలనుకొట్టి "జై భేతాళ" అనుచు రజకులు ఏనుగుపై అలంకరింపబడిన అంబారీలో ప్రతిష్ఠించిన భేతాళుని ఊరేగింతురు. మేళతాళములు, కోయడాన్సులు, శక్తులు, బుట్టబొమ్మలు, కేరింతాలు కొట్టు బాలురు వీరంతా ఊరేగింపులో భేతాళుని పరివారము. సూర్యోదయమువరకు ఊరేగింపు.

ఇక ఊరిలో పలుచోట్ల దేవిపూజలు జరుగును. ఇవి తొమ్మిదిరోజులు చేయుదురు. వీటిని దేవీ నవరాత్రులు అనికూడ అందురు. ఎలిమెంటరీ స్కూలుపిల్లలు, ఉపాధ్యాయులు దసరా పద్యాలు పాడుకుంటూ తల్లిదండ్రులవద్దకుబయలు దేరుదురు. పిల్లలు గిలకలబద్దలను చేతధరించి దేశరక్షణకొరకు తయారుకాబడినసైన్యమువలె వీధుల వెంబడి బారులుతీరి వెళ్ళెదరు. ఈ భావిభారత పౌరులంతా "దసరాకు వస్తిమని విసవిసలు పడవద్దని" తల్లిదండ్రులను వేడుకుంటూ అయ్యగారికి ఐదువరహాలు పిల్లవాళ్ళకు చాలిన పప్పు బెల్లాలు సంపాదించుకొంటూ "జయీ, విజయీభవ, దిగ్విజయీభవ" అంటూ తమ దసరా యాత్రను దిగ్విజయముగా ముగించెదరు. మాది ఆడపిల్లలస్కూలు గావున మేము ఈ తొమ్మిదిరోజులు దేవీ పూజలు చేయుదుము. పూజ అయిన తరువాత ప్రతిదినము ఆటలు, పాటలు, నాటకములు మొదలగు వినోదములతో ముగించెదము. నిండు తేజ ముప్పొంగే ఇటువంటి పండుగలను అమితోత్సాహముతో జరుపుకొనిననేగాని గిలకలను ధరించు నేటి బాలురు దేశరక్షణకై తుపాకులను ధరించగల భావిభారతపౌరులు కాజాలరు. ★

బాలసాహిత్యం

గాంధీతాత—గొర్రెపాటి	1-0-0
పువ్వులు పువ్వులు ,,	0-8-0
జాబిల్లి పాటలు—చిరంజీవి	0-8-0
...ంద్రం—కె. సభా	1-0-0
...ను—కొండలరావు	1-0-0
అన్నా-తమ్ములు—కనక మేడల	1-0-0
పిల్లల కథలు—వివిధ రచయితలవి	
24 భాగములు—ఒకొక్క భాగం	0-8-0

ఇతర పిల్లల పుస్తకాలకు :

...శి కవితా మండలి

విజయవాడ-2.

నానీ

...లేదని తల్చుకొనేసరికి ఆమెకు నిద్దురపట్టింది కాదు. మరొకరోజు జరిగింది ఆ విధంగా. ఏమీ తోచక పుస్తకం చదువుదామన్నా చదువ బుద్ధికాలేదు. సంగీతం మాష్టారు వస్తే అమ్మతో చెప్పి పంపించింది పాఠం చెప్పించుకోకుండా. ఈ రెండురోజుల్లో నానీ తనదగ్గరకు ఒకసారికూడా రాలేదు. తరువాతరోజు ప్రొద్దున నిద్రలేచేసరికి కొద్దిగా ప్రొద్దెక్కింది. తలకాయ నొప్పి విపరీతంగా ఉంది. థర్మామీటరుతో టెంపరేచరు చూసుకుంటూండగా

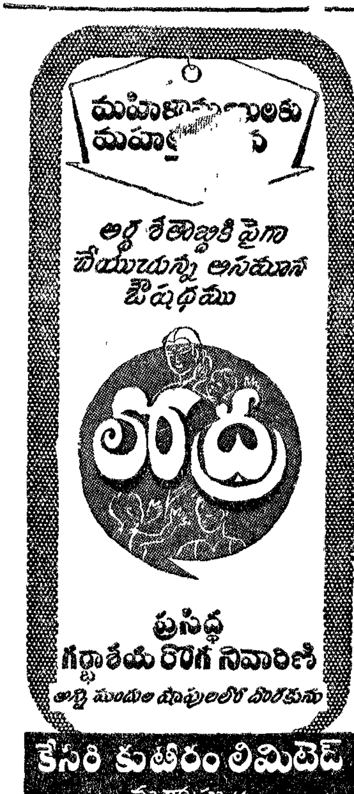

తెనుగుజిల్లాలకు, నైజాముకు ఏజంట్లు

శ్రీ సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు

బెజవాడ. సికింద్రాబాదు.

తల్లి వచ్చింది. కూతుర్ని నిద్రలేప టానికి కాబోలు.

'ఏమిటమ్మా! జ్వరంగా ఉందా?' అంటూ కూతురి నుదురుమీద చెయ్యివేసి చూచింది.

'పిచ్చి తల్లి జ్వరం తగిలింది. నాల్గురోజులు వాడితో ఒకటే సత మతమయితివి. నిద్రపో' అని చెప్పి ఆమె పోయి వేడినీళ్ళు, పళ్ళపొడి తెచ్చి కూతురికి ముఖం కడిగి కాఫీ ఇచ్చి పడుకోబెట్టి వెళ్ళింది. జ్వరం ఆరోజు తగ్గలేదు. రెండవరోజు కూడా తగ్గలేదు. మనస్సులో నానీ తనతో మాట్లాడటల్లేదని దుఃఖము ఎక్కువౌతోంది. రెండవరోజు సాయంత్రం తల్లితో చెప్పింది.

'అమ్మా నానీ నాతో మాట్లా డటంలేదు' అంటూ ఒక్కసారి బావురుమంది.

'ఏడవకూడదమ్మా ఎందుకు మాట్లాడడు. చిన్నపిల్లవాడు. వాడి దేమిటి'

'కాదమ్మా నేను మొన్న దెబ్బ వేశానని నామీద కోపం వచ్చింది. వాడు మాట్లాడకపోతే నా కేం తోచటంలేదే' అంటూ ఇంకా ఏమిటో ఏమిటో చెప్పింది.

కూతురికి జ్వరం ఎందుకు వచ్చిందీ తల్లికి అర్థమైంది. కొడుక్కి చెప్పి చూచింది. భర్తతో చెప్పింది. ససేమిరా అని కొడుకు విజయ ఉన్న వైపుకూడా వెళ్ళటల్లేదు. ఆమెకు ఏమీ తోచింది కాదు. జ్వరం అప్పుడే నాల్గురోజు లయింది వచ్చి. ఆ రోజు సాయంత్రం వంటగదిలో తల్లి దిగా లుగా కూర్చొని ఉంది. కూతురి

దశరథ రాముని మించిన రాముడు

బి. వెంకటరమణారెడ్డి (జడ్చర్ల)

పై శీర్షిక చూచి ఈ అభినవరాము డెవరా అని మీకు తహతహ కలుగవచ్చును. తుదివరకూ ఓపికతో చదవండి. ఈయన మద్రాసులో అణ్ణాపిళ్ళై వీధి అను వీధిలోని నూట అరు వదిమూడు నెంబరుగల గృహంలో జన్మించినాడు. జన్మించినపుడు వీరియందు వివిధములగు గొప్పగుణములు అగుపించినవి కావు. మనలాగే పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. కాని, ఆయనకు యౌవనదశలోనే దేశముపై అభిమానము పుట్టుట మొదలు పెట్టినది. తన పందొమ్మిదవఏడువరకు మద్రాసులోనే చదువుతూ శానిటరీ ఇంజనీరింగులో ఉత్తీర్ణులైనాడు. దీనిలో డిప్లమా పొందినపిదప జి. ఐ. పి. రైల్వేలో నెలకు రెండువందల ఏభై రూపాయలు జీతము పుచ్చుకొనుచు ఇంజనీరుగా పనిచేసినారు. మనదేశంలో గాంధీగారి నాయకత్వమున జరుగుచుండిన అసహాయోద్యమములో చేరి తన ఉద్యోగమునకు రాజీనామా ఇచ్చివేశాడు. వీరు తల్లిదండ్రులను, సోదరులను వదలిపెట్టి కట్టుబట్టలతో సబర్మతీఆశ్రమమునకు వెళ్ళిపోయి, గాంధీగారి పలుకులు వేదవాక్కులుగా నమ్మి కొన్ని సంవత్సరములు గాంధీజీ అనుచరులలో ముఖ్యుడుగా గడిపినారు. వీరు మన నేటి నాయకులవలెగాక నిరాడంబరజీవులై గడిపినారు.

ఈయన స్వాతంత్ర్యసమరములో చాల మార్లు కారాగారమునకు వెళ్ళిరి. పందొమ్మిదివందల ముప్పదిఎనిమిదిలో వ్యక్తిసత్యాగ్రహములో పాల్గొనిరి. నెల్లూరునందు రాట్నప్రచారం జోరుగా జరిపించిరి.

ఈ మహాపురుషుడు ఎండనక, వానయనక హరిజనులకు కావించిన సేవ అమోఘము. వీరు హరిజనులకు దేవాలయప్రవేశ మిప్పించవలెనని చేయని ప్రయత్నములే లేవు.

ఇన్ని ఘనకార్యములు సల్పుచుండినను ఆయనపేరు గొప్పగా ఎవరికీ తెలిసినది కాదు. కాని ఆంధ్రరాష్ట్రోద్యమంలో ఆయన అఖండకీర్తి సంపాదించిరి.

మద్రాసు ప్రభుత్వముక్రింద ఆంధ్రులకు జరుగు అన్యాయములజూచి సహింపలేక, ఎపుడో రావలసిన ఆంధ్రరాష్ట్రము ఈనాటికి రాకపోవుటచే ఆంధ్రనాయకులు కొందరు మాకు రాష్ట్రమియ్యవలెనని ఆందోళన చేయసాగిరి. కాని, ఏమీ ఫలము [illegible]దు. అంత మన కథానాయకుడు [illegible] కార్యమని పందొమ్మిదివందల ఏ[illegible]వ సంవత్సరము, పందొమ్మిదవ తేదీన మదరాసులో ఆ మరణప్రాయోపవేశము ప్రారంభించి ఏబదిఎనిమిదిరోజులు సలిపిరి. కొద్దిదినములు వీరి ప్రాయోపవేశము గూర్చి కేంద్రప్రభుత్వమువారు నిర్లక్ష్యము చేసిరి. కాని పరిస్థితులు దినదినమునకు విషమింపసాగెను. అప్పుడు కేంద్రప్రభుత్వమునకు కొంత చలనము కలిగెను.

ఇమ్మహాపురుషుడు తను సాధింప దలచిన కార్యము ఫలింపకమునుపే డిసెంబరు పదిహేనవ తేదీన రాత్రి పదకొండు గంటల ఇరువదిమూడునిమిషములకు పరమపదమొందెను. వీరి మరణానంతరము ఆంధ్రదేశమున అల్లరులురేగి ప్రతిపట్టణమున తిరుగుబాట్లు బయలుదేరినవి. తుదకు ఎట్లయిన నేమి ఆంధ్రులకోరిక ఫలించి మదరాసులేని ఆంధ్రరాష్ట్రం వచ్చినది.

బాలలూ! ఇంతకూ మహాపురుషుడగు మన కథానాయకుడు ఎవరో చెప్పుకోండి అచ్చే! ఆ పేరు తెలియనివారు ఆంధ్రులు కారు.

నే చెపుదునా? వీరు...మన.... నెల్లూరువాస్తవ్యులు శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములుగారు!

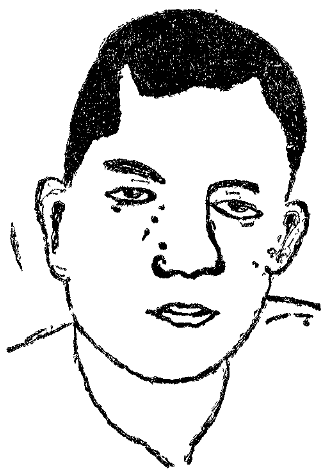

—కె. ఘంటేశ్వర శర్మ (14), తెనాలి.

దసరా పాట

శ్రీ వినాయక రాజశేఖర తనూజ
భావజాంతక కోటిభాను సమతేజ
పల్లవారుణ పాణి పరమ కల్యాణి
వల్లకీ మృదుపాణి వర నీలవేణి
సమ్మతిగ మిమువలతు సద్గుణ కదంబ
మమ్ము ధన్యులజేయు మా శారదాంబ

అంజనీ గర్భమం దమర జన్మించి
రంజిల్ల కాకుత్థ్సరాముని భజించి
లంకలోపల జొచ్చి లంకిణిని ద్రుంచి
పంకజాక్షీ వార్తపతికి నెరిగించి
సంకటము బాపిన స్వామి హనుమంత
జయవిజయీ భవ దిగ్విజయీ భవ!

సీతమ్మతోటలో చిరుమల్లె చెట్టు
కొమ్మ కదలాకుండ కొయ్యండి పూలు
కోసిన పూలన్ని రాసిపొయ్యండి
ఆపూలు యీపూలు దండగుచ్చండి
ఆదండ పట్టుకొని సీత కివ్వండి
'సీతమ్మ సీతమ్మ తలుపుతియ్యమ్మ'
'నీపేరు చెప్తేను తలుపుతీస్తాను'
'నాపేరు హనుమంతు నలినాయతాక్షీ'
జయవిజయీ భవ దిగ్విజయీ భవ!

సేకరణ: దాసరి వెంకటకృష్ణయ్య

నని

జ్వరం తగ్గే ఉపాయం తోచక కళ్లు చెమ్మగిలినయ్ కూడా.

'అమ్మా అమ్మా అన్నం పెడ్తావా' అంటూ వచ్చాడు నానీ లోపలికి.

....

'అమ్మా ఎందుకే ఏడుస్తావు' అంటూ తల్లి వడిలో కూర్చున్నాడు.

'నేను చచ్చిపోతాను' అంది.

'అమ్మా! నువ్వ చచ్చిపోతే ఎల్లాగే మరి' అన్నాడు బిక్క మొఖం పెట్టి.

'నేను చెప్పిన మాట వింటున్నావా ఏమన్నానా.'

'ఏం మాట వినలేదే అమ్మా! నువ్వ చెప్పిన మాట వింటే చచ్చిపోకుండా ఉంటావా? ఏమే అమ్మా చెప్పవే' ఎంతో దీనంగా అడిగాడు.

'చచ్చిపోను కాని మరి నేను చెప్పినట్లు చేస్తావా?'

'ఏం చెయ్యమంటావు?'

'అక్కయ్య దగ్గరకు పోయి ఏం కావాలో కనుక్కురా'

'నేను పోను.'

'అయితే నేను చచ్చిపోనా?'

ఒకక్షణం తల్లివైపు చూచాడు.

'అమ్మా వద్దే! ఇదిగో వెళ్లొస్తానే' అంటూ గాభరాగా విజయ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

'అక్కా అక్కా ఎందుకే పడుకున్నావు?'

'అమ్మా మంచినీళ్ళు' అన్నది విజయ కళ్ళు విప్పకుండా.

మంచినీళ్లు తెచ్చి 'ఇవిగోనే అక్కా మంచినీళ్ళు' అన్నాడు ఆదుర్దాగా. విజయ కళ్లు తెరచి చూచింది. తెలియనంత సంతోషంతో 'నానీ' అంటూ తమ్ముణ్ణి కౌగిలించుకొని ముద్దుకొంది.

నానీ తెచ్చిన మంచినీళ్ళన్నీ ఒక్క గుటకలో త్రాగేసింది.

'అక్కా అక్కా ఎందుకే పడుకున్నావు? జ్వరం వచ్చిందా?'

'లేదు నానీ, జ్వరం లేదు. నువ్వా మం[illegible] ఇస్తావో ఇయ్యవోనని పడుకు[illegible]... నామీద కోపం వచ్చిందా నానీ. నీకు?'

'లేదక్కా. కోపం రాలేదు.'

'మా నాన్నగదూ! ఎంత మంచి వాడవురా నువ్వు' అంటూ ఎంతో సంతోషపడింది, ప్రక్కనే టేబిల్ మీదున్న బిళ్ళలూ, బిస్కట్లూ ఒకటేమిటి కావల్సినన్ని పెట్టింది.

నానీ ఇచ్చిన మంచినీళ్లు త్రాగటమేమిటి జ్వరం తగ్గటమేమిటి, అన్నీ ఒకేరోజు జరిగాయి. రెండవరోజు పథ్యం పెట్టారు. ఐదారు రోజుల్నించి జ్వరపడ్డ సంగతికూడా గుర్తు

పరీక్ష చదువు — సి. పరిమళ (12) తేలప్రోలు.

లేదా అన్నట్లుంది ఆరోజు విజయ సంతోషం.

మళ్ళీ మామూలుగా రోజులు గడుస్తున్నాయి. ఇక విజయ ఎప్పుడూ తమ్ముణ్ణి శిక్షించలేదు సరిగదా నానీ ఎప్పుడూ శిక్షించబడాల్సినంత తప్పుకూడా చేయలేదు. కొంతకాలం మళ్ళీ గడచిపోయింది.

విజయకు పెళ్ళిసంబంధం కుదిరింది. పెళ్ళికొడుకు 'లా'ప్యాసయినాడు. ఆస్తిపరుడు. పెద్దకట్నాలు, కానుకలు, లాంఛనాలూ అన్నిటికీ ఒప్పుకొని రామారావుగారు పెళ్ళి ముహూర్తం పదిరోజులకల్లా నిశ్చయించారు. పెళ్ళిపనుల్లో ఆ పది రోజులు గడిచిపోయాయి. పెద్దపెద్ద పందిళ్లు వేశారు. తోరణాలు, పసుపులు, కుంకుమలు ఒకటేమిటి, చాలా చాలా చేశారు.

విడిదిలో ఆరోజు స్నాతకం.

నానీ

బావమరది గనుక నానీ వెళ్లాల్సి వచ్చింది. స్నాతకంలో పెళ్లికొడుకు కాశీకి వెళ్ళబోయే ఘట్టంవరకు వచ్చింది. నానీపోర్షను కూడా వచ్చిందన్నమాట.

'నానీ! బావగారి కాళ్లు కడిగి, కాశీ వెళ్ళవద్దు బావగారూ! మా అక్కయ్య నిచ్చి పెళ్ళిచేస్తాం అని చెప్పరా' అని వాళ్ల పెద్దనాన్న గారు చెప్పారు.

'పెద్దనాన్నగారూ! ఆయన కాశీ వెళ్తుంటే పెళ్లి చేస్తాం అంటం ఎందుకు, పోనివ్వరాదూ' అన్నాడు నానీ. అక్కడ ఉన్న చిన్న పెద్ద అంతాఒక టేనవ్వు. ఎట్లాగయితే నేం తతంగం అంతా అయిపోయింది.

పెళ్లి గొప్పగా చేశారు. మూడు నిద్దర్లనీ, ఆరు నిద్దర్లనీ మొత్తంమీద కొన్నాళ్లు కులాసాగాగడిపేడు కానీ అయ్యవారి బాధ వదిలించుకొని.

మరి ఆ ర్నెల్లకల్లా విజయని కాపురానికి తీసికొని వెళ్లటానికి ఆమె భర్త వచ్చాడు. ఆ రెండవ రోజు సాయంత్రం వెళ్తుంది విజయ.

'అక్కా! అక్కా! నన్ను కూడా తీసికెళ్తావా కాపరానికి' అంటూ గదిలోకి వచ్చాడు నానీ. బావమరది మాటలకు బావగారు నవ్వుతూ అన్నాడు భార్యవైపు చూచి: 'విజయా! నీవు వస్తావా కాపరానికి, లేకపోతే మీ తమ్ముణ్ణి తీసుకుపొమ్మంటావా?' అని.

ఆమె మెల్లిగా నవ్వింది తమ్ముణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుంటూ. తమ్ముడు ఈ ప్రశ్న వేస్తాడని ఆమె కెప్పుడో తెలుసుకాని సమాధానం తెలియదు. అమ్మ నడిగింది ఆ రాత్రి. ఆమె కళ్ళనీళ్లపర్యంతం అయింది. 'వాడు మాదగ్గిర లేకపోతే మేమెట్లా ఉంటామమ్మా' అని. ఎల్లాగయితేనేం నానీ అక్కతో వెళ్ళలేదు. మొదట్లో ఇద్దరికీ దిగులుగా ఉన్నా తరువాత అలవాటైపోయింది.

మూడేళ్లు గడిచాయి. నానీ బాగా చదువుకుంటున్నాడు. అప్పుడప్పుడు వాళ్ల అక్కయ్యగారి వూరు వెళ్లేవాడు. పండగలకు అక్కయ్య, బావాకూడా అప్పుడప్పుడూ వస్తూండేవాళ్లు.

ఆసారి విజయను పురుడు పోసుకునేందుకు పుట్టింటికి తీసికొని వచ్చారు. వచ్చీరాంగానే అడిగాడు ఆమెను: 'అక్కా అక్కా ఈసారి ఎన్నాళ్ళుంటావు' అని.

'చాలారోజులుంటా నానీ' అంటూ చెప్పింది, తమ్ముడికి తను తీసికొనివచ్చిన ప్రెజెంట్సు అన్నీ ఇస్తూ. తమ్ముడ్ని ఆవిడ గారవించటం, నానీ అక్కగార్ని గారవించటం అయిం తరువాత ఏవో పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకున్నారు. ఆరోజు మాష్టారికి సెలవిచ్చాడు కూడా. ఒకనెల గడచింది. విజయకు కూతురు పుట్టింది. పురుడు వెళ్ళిపోయింది. ఆరోజు భారసాల. ఇల్లంతా చుట్టాలు. తోరణాలు, పసుపులు, కుంకుమలు ఒకటేమిటి. మనుమరాలికి బంగారపు గొలుసు, మురుగులు చేయించారు రామారావుగారు. ఉంగరం రాళ్లమురుగులు చేయించారు విజయ మామగారు.

భోజనాలయ్యాయి. అంతా చావిట్లో కూర్చున్నారు ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ.

'అక్కా! నాకు పంచె కట్టవే' అంటూ తండ్రి వుత్తరీయం తీసుకొనివచ్చాడు విజయదగ్గరకు నానీ.

'ఎందుకురా' అని అడిగింది పంచె కడుతూ.

'బావగార్ని వెక్కిరించటానికి' అంటూ కొయ్యచెప్పులు గొడుగు వేసుకొని రంగస్థలంలోకి వచ్చాడు.

'ఏం బాబూ! ఎక్కడికి ప్రయాణం' అన్నారు విజయమామగారు.

'కాశీ వెళ్తున్నానండీ' అన్నాడు నానీ.

'కాశీ వెళ్లద్దు బావగారూ! మా అమ్మాయి నిచ్చి పెళ్లి చేస్తాం' అన్నాడు చొరవగా అల్లుడు. అక్కడ ఉన్నవారంతా నవ్వారు.

పెళ్లి అనంగానే ఆసిగ్గు ఎక్కడ నించి వచ్చిందో ఏమిటో గొడుగు చెప్పులూ వదలి అక్కయ్యదగ్గరకు ఒక్క పరుగులో పోయాడు. సంభాషణ వింటున్న విజయ తమ్ముణ్ణి దగ్గరకు తీసికొని

'ఇంత చిన్నవాడవైనా ఎంత పెద్ద వాగ్దాన[illegible]సుకున్నావురా నానీ!' అంటూ [illegible]మగా ముద్దిడుకొంది. అందరూ నవ్వారు. ఏమీ తెలియని పాప నవ్వింది. అక్క నవ్వింది. మన నానీ నవ్వాడు. మరి మీరో?

★

15 జూయల్సు రిస్టువాచి రు. 5/-

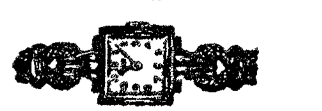

గడి 15 జూయల్సు రిస్టువాచి. అందానికి ఇట్టికి 15 సం॥లు గ్యారంటీ దీనితో ఒక ఫౌంటెన్ కలం ఇవ్వబడును ఖరీదు రు. 5/-లు. వెంటనే ఆర్డరు ఇవ్వండి.

SWISS WATCH SUPPLIERS
Circular Road, (A P M)
Shahdara, Delhi.